

รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report) ประจำเดือนพฤศจิกายน 2568

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตร ประจำกรุงปักกิ่ง

1. มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาชนจีน

ตารางเปรียบเทียบการนำเข้าสินค้าเกษตรจากไทยของสาธารณรัฐประชาชนจีน

เดือนมกราคม - ตุลาคม 2567 และ 2568

พิกัด	สินค้า	ม.ค. - ต.ค. 2567		ม.ค. - ต.ค. 2568		Δ ปริมาณ	Δ มูลค่า
		ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (USD)	(%)	(%)
0207	สินค้าไก่	91,609	363,849,793	87,134	349,501,751	-5%	-4%
03	สินค้าประมง	50,859	306,835,195	53,108	316,944,106	4%	3%
0301	ปลามีชีวิต	311	4,250,221	400	4,608,496	29%	8%
0303	ปลาแช่แข็ง	11,207	20,166,612	13,305	22,193,624	19%	10%
0306	กุ้งสดแช่เย็น และแช่แข็ง Crustacean	22,878	237,880,305	23,445	244,919,599	2%	3%
1604	ปลาแปรรูป	5,817	28,374,922	6,160	33,103,723	6%	17%
1605	กุ้ง ปลาหมึก แปรรูป Crustacean	658	100,178,08	697	94,385,83	6%	-6%
07141020	มันสำปะหลังแห้ง	1,876,056	472,612,486	4,195,307	846,613,512	124%	79%
11081400	แป้งมันสำปะหลัง	1,476,434	787,393,500	1,462,229	581,833,438	-1%	-26%
08	ผลไม้	1,697,344	5,596,080,111	1,980,582	5,628,957,238	17%	1%
08011200	มะพร้าวอ่อน	269,227	237,088,862	331,554	234,291,635	23%	-1%
08045020	มะม่วงสดมะม่วง อบแห้ง	1,335	1,260,804	1,896	1,162,016	42%	-8%
08045030	มังคุดสดหรือ/ และอบแห้ง	220,366	522,432,242	222,759	459,486,387	1%	-12%
08106000	ทุเรียนสด	784,696	3,867,839,928	898,992	3,877,158,409	15%	0%
08109030	ลำไยสด	239,130	301,891,562	278,819	333,116,914	17%	10%
08134010	ลำไยอบแห้ง และเนื้อลำไย	73,256	110,408,275	139,897	202,596,107	91%	83%
1006	ข้าวสาร	268,913	181,613,135	575,962	299,157,759	114%	65%
40	ยางพารา	2,040,685	3,348,787,296	2,489,731	4,641,810,553	22%	39%
4001	น้ำยางธรรมชาติ	786,504	1,302,161,776	828,983	1,568,356,507	5%	20%
40011000	น้ำยาง	131,374	171,465,068	212,686	312,319,373	62%	82%
40012100	ยางแผ่นรมควัน	30,578	65,941,938	113,003	268,034,498	270%	306%
40012200	ยางTSNR	620,255	1,055,056,322	499,541	980,380,009	-19%	-7%
40028000	ยางผสม	1,021,680	1,694,630,241	1,404,945	2,725,721,278	38%	61%

แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรจีน

เดือนตุลาคม 2567 และ 2568

แหล่งที่มาของข้อมูล: สำนักงานศุลกากรจีน

2. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม

● ข้าว

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณข้าวนำเข้าของจีนเดือนตุลาคม 2568 อยู่ที่ 240,506 ตัน ปริมาณเพิ่มขึ้น จากเดือนตุลาคมปีที่ผ่านมา 124,806 ตัน (ปริมาณนำเข้าข้าวเดือนตุลาคมปีที่ผ่านมา 115,700 ตัน) คิดเป็นร้อยละ 108

- ประเทศที่จีนนำเข้าข้าวและปริมาณการนำเข้าในเดือนตุลาคมสูงสุด มีดังต่อไปนี้ 1) เมียนมา 122,032 ตัน 2) ไทย 49,491 ตัน 3) เวียดนาม 34,959 ตัน

● ยางพารา

- จากสถิติสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน พบว่า เดือนตุลาคม 2568 จีนนำเข้ายางพาราธรรมชาติ (พิกัด 4001) จากไทยทั้งหมด 62,796 ตัน มูลค่า 115,385,625 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณเพิ่มขึ้นจากเดือนเดียวกันของช่วงปีที่ผ่านมา ร้อยละ 10 มูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 4

- เดือนตุลาคม 2568 จีนนำเข้ายางผสมจากไทย (พิกัด 40028000) ปริมาณ 111,080 ตัน มูลค่า 203,526,605 ดอลลาร์สหรัฐ เมื่อเปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาปริมาณลดลงร้อยละ 2 มูลค่าลดลงร้อยละ 3

- จากปริมาณการนำเข้ายางพาราทั้งหมดของจีนในปี 2568 เดือนตุลาคม 699,413 ตัน มูลค่า 1,250,417,025 ดอลลาร์สหรัฐ ประเทศหลักที่จีนนำเข้ายางพารา (พิกัด 40) และปริมาณนำเข้ามีดังต่อไปนี้ 1) ไทย 198,800 ตัน 2) เวียดนาม 114,364 ตัน 3) มาเลเซีย 50,981 ตัน

● มันสำปะหลัง

- ในเดือนตุลาคม จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห้งจากไทย (พิกัด 07141020) ทั้งหมด 181,413 ตัน มูลค่า 41,065,282 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณ 125,598 ตัน มูลค่า 30,652,381 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 44 และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 34

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณมันสำปะหลังแห้งนำเข้าของจีนเดือนตุลาคม อยู่ที่ 232,553 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนกันยายนปีที่ผ่านมา 135,450 ตัน ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 72

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้ามันสำปะหลังแห้งและปริมาณนำเข้าเดือนตุลาคมมีดังต่อไปนี้ 1) ไทย 181,413 ตัน 2) เวียดนาม 38,877 ตัน 3) กัมพูชา 12,210 ตัน

● สัตว์ปีก

- ในเดือนตุลาคม จีนนำเข้าสัตว์ปีกจากไทยทั้งหมด 5,370 ตัน มูลค่า 22,425,826 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมาปริมาณการนำเข้า 9,357 ตัน มูลค่า 37,231,344 ดอลลาร์สหรัฐ มูลค่าลดลงร้อยละ 40 และมีปริมาณลดลงร้อยละ 43

- สถิติจากสำนักงานศุลกากรแห่งชาติจีน รายงานปริมาณเนื้อสัตว์ปีก (0207) นำเข้าของจีนในปี 2568 เดือนตุลาคมอยู่ที่ 19,742 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคมปีที่ผ่านมา 68,088 ตัน ลดลงร้อยละ 71 และจีนส่งออกเนื้อสัตว์ปีกในปี 2568 เดือนตุลาคม ปริมาณ 84,165 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนตุลาคมปีที่ผ่านมา 47,135 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 79 โดยส่งไปยังฮ่องกงเป็นส่วนใหญ่

- ประเทศหลักที่จีนนำเข้าสัตว์ปีกและปริมาณนำเข้าเดือนตุลาคมมีดังนี้ 1) รัสเซีย 9,322 ตัน 2) ไทย 5,370 ตัน 3) เบลารุส 1,286 ตัน

● ผลไม้

- จีนนำเข้าผลไม้ทั้งหมดในเดือนตุลาคม จำนวน 668,891 ตัน มูลค่า 1,368,210,732 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา มีปริมาณการนำเข้า 543,833 ตัน มูลค่า 1,167,675,162 ดอลลาร์สหรัฐ ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 23 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 17 โดยประเทศหลักที่จีนนำเข้าผลไม้และปริมาณ มีดังต่อไปนี้ 1) เวียดนาม 200,428 ตัน 2) ไทย 162,259 ตัน 3) ฟิลิปปินส์ 58,639 ตัน

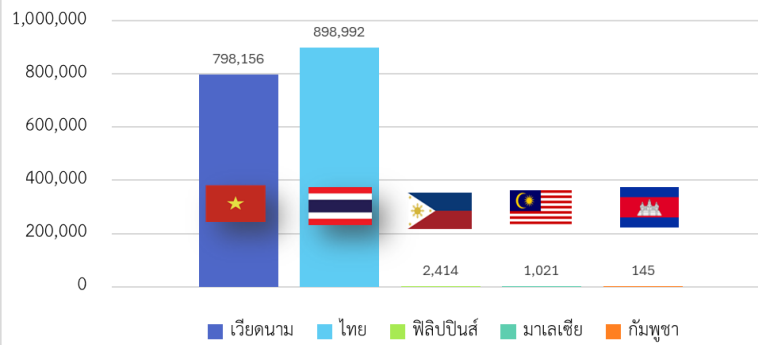
- ในเดือนตุลาคม จีนนำเข้าผลไม้จากไทยทั้งหมด 115,116 ตัน มูลค่า 149,890,448 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณลดลงร้อยละ 6 และมูลค่าลดลงร้อยละ 52

- เดือนตุลาคม จีนนำเข้าทุเรียนสดจากไทยทั้งหมด 7,112 ตัน มูลค่า 31,596,086 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณลดลงร้อยละ 76 และมูลค่าลดลงร้อยละ 76

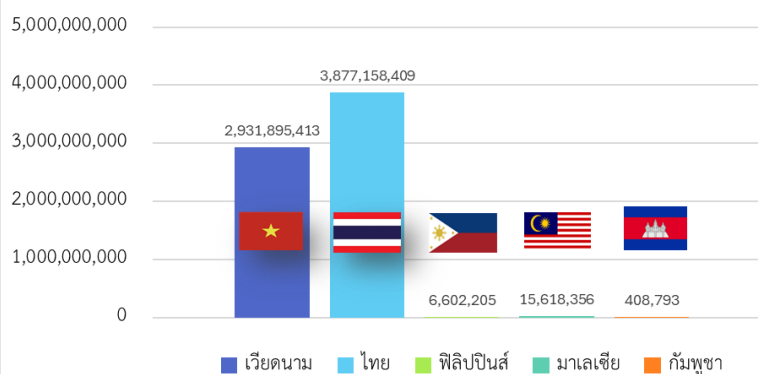
- จีนนำเข้าลำไยสดจากไทยทั้งหมด 26,337 ตัน มูลค่า 33,282,510 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 7 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 3

- จีนนำเข้ามะพร้าวอ่อนจากไทยทั้งหมด 52,460 ตัน มูลค่า 27,013,567 ดอลลาร์สหรัฐ เปรียบเทียบกับเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา ปริมาณเพิ่มขึ้นร้อยละ 32 และมูลค่าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1

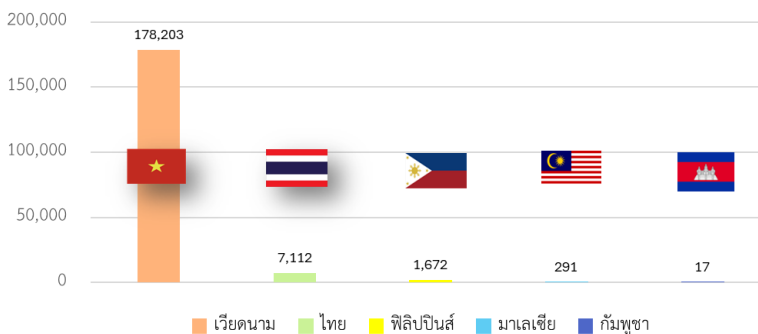
เปรียบเทียบปริมาณการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และกัมพูชา
ตั้งแต่เดือน มกราคม-ตุลาคม 2568 (ตัน)

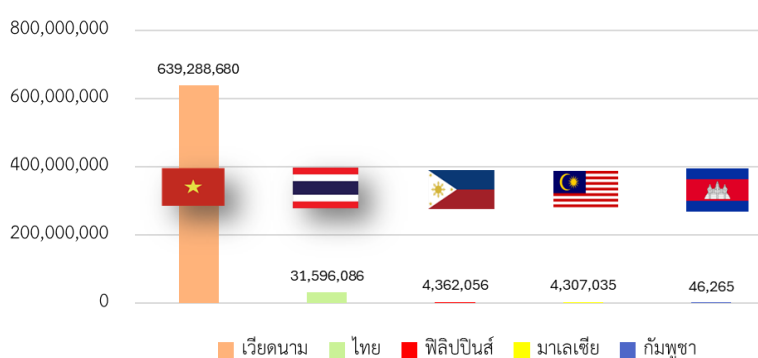
เปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และ กัมพูชา
ตั้งแต่เดือน มกราคม-ตุลาคม 2568 (เหรียญสหรัฐ)

เปรียบเทียบปริมาณการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และกัมพูชา
เดือนตุลาคม 2568 (ตัน)

เปรียบเทียบมูลค่าการนำเข้าทุเรียน ไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย และ กัมพูชา
เดือนตุลาคม 2568 (เหรียญสหรัฐ)

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทยและแนวทางการแก้ไขปัญหาสินค้าเกษตรของไทย

เดือนพฤศจิกายน 2568 นับเป็นช่วงเวลาที่การส่งออกสินค้าเกษตรไทยไปจีนยังคงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อภาคการเกษตรและเศรษฐกิจของไทยในภาพรวม แม้ว่าตลาดโลกจะยังมีความผันผวนจากหลายปัจจัย ทั้งภาวะเศรษฐกิจจีนที่ฟื้นตัวอย่างไม่สม่ำเสมอ ต้นทุนโลจิสติกส์ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น รวมถึงการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นจากประเทศผู้ผลิตรายอื่น แต่สินค้าเกษตรไทยยังคงได้รับการยอมรับในด้านคุณภาพ ความปลอดภัย และมาตรฐานการผลิตที่มีความน่าเชื่อถือในสายตาผู้บริโภคและผู้นำเข้าของจีน ส่งผลให้ความต้องการนำเข้าสินค้าไทยยังคงมีความต่อเนื่อง

นอกจากนี้ โอกาสทางการค้าระหว่างไทย-จีน ในเดือนดังกล่าวยังสะท้อนให้เห็นจากพัฒนาการด้านนโยบายที่เอื้อต่อการขยายตลาดสินค้าไทย เช่น การลงนามพิธีสารเพื่อเปิดตลาดผลิตภัณฑ์จากผึ้งของไทยสู่จีน ซึ่งนับเป็นจุดเริ่มต้นของการเพิ่มความหลากหลายของสินค้าเกษตรที่สามารถเข้าถึงตลาดจีน การเปิดตลาดใหม่นี้ไม่เพียงเพิ่มมูลค่าการส่งออกในอนาคต แต่ยังเสริมสร้างความเชื่อมั่นในระบบควบคุมคุณภาพและมาตรฐานความปลอดภัยด้านอาหารของไทย ซึ่งเป็นประเด็นสำคัญต่อความร่วมมือด้านการค้าระหว่างสองประเทศ

แม้จะมีความท้าทายด้านอุปสงค์และต้นทุนการผลิต แต่ภาพรวมของตลาดจีนยังคงเปิดกว้างสำหรับสินค้าเกษตรไทย โดยเฉพาะในกลุ่มผลไม้ที่ไทยมีความได้เปรียบเชิงคุณภาพ เช่น มังคุด ลำไย ทุเรียน รวมถึงผลิตภัณฑ์แปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง การเติบโตของช่องทางการค้ารูปแบบใหม่ เช่น อีคอมเมิร์ซข้ามพรมแดน (Cross-border E-commerce) และโลจิสติกส์ทางรางผ่านเส้นทางรถไฟจีน-ลาว ยังช่วยเพิ่มความคล่องตัวในการกระจายสินค้า ลดระยะเวลาขนส่ง และเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของสินค้าไทยในตลาดจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยภาพรวมแล้ว ความร่วมมือทางการค้า การเปิดตลาดสินค้าใหม่ และการรักษามาตรฐานคุณภาพการผลิตของไทย จะยังคงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการรักษาสัดส่วนตลาดและศักยภาพการแข่งขันของสินค้าเกษตรไทยในจีนในระยะยาว เดือนพฤศจิกายน 2568 จึงถือเป็นอีกหนึ่งช่วงเวลาที่สำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงความท้าทายและโอกาส ซึ่งประเทศไทยสามารถต่อยอดเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นและความได้เปรียบในตลาดจีนได้ต่อไปในอนาคต

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของประเทศที่รับผิดชอบ

● ทุเรียนมาเลเซียบุกตลาดจีนด้วย “ความเร็ว เทคโนโลยี และคุณภาพ”

ช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี ถือเป็นฤดูกาลทองของทุเรียนมาเลเซีย พันธุ์ดังอย่าง “เหมาซานหวัง” (Musang King), “เฮียจือ” (Black Thorn) และ “ซุลต่านหวัง” (Sultan King) เริ่มออกผลอย่างพร้อมเพรียง ส่งกลิ่นหอมยั่วใจคนรักทุเรียนทั่วเอเชีย ปีนี้ ฤดูกาลทุเรียนของมาเลเซียกลับมาคึกคักเป็นพิเศษเพราะ “คอทุเรียนชาวจีน” สามารถลิ้มรสทุเรียนสดจากต้นได้เร็วที่สุดภายใน 36 ชั่วโมง หลังเก็บเกี่ยวด้วยระบบโลจิสติกส์แบบใหม่ที่มาเลเซียเรียกว่า “สายไหมทางอากาศของทุเรียน” (หรือ Air Durian Silk Road) ซึ่งใช้เที่ยวบินตรงจากสวนสู่เมืองใหญ่ในจีนอย่างกว้างขวาง เชียงไฮ้ และเซินเจิ้น ทุเรียนบินข้ามทะเล “จากต้นถึงโต๊ะ” ใน 36 ชั่วโมง

ย้อนกลับไปเมื่อเดือนสิงหาคม 2024 เที่ยวบินเชิงพาณิชย์ลำแรกที่บรรทุกทุเรียนสดเต็มลำ โดยสายการบิน Zhongyuan Longhao Airlines ได้ลงจอดที่สนามบินเจิ้งโจว ถือเป็นจุดเริ่มต้นของเส้นทางขนส่งทุเรียนสดสู่จีนโดยตรง ปัจจุบันสวนทุเรียนในรัฐราวบูต (Raub) และเบนทง (Bentong) มีบริการ “เก็บแล้วส่งตรงสนามบิน” เมื่อผลสุกหล่นจากต้นจะถูกบรรจุกล่องแช่เย็นและขึ้นเครื่องทันทีทำให้เวลาการขนส่งจากสวนถึงผู้บริโภคลดลงกว่าครึ่ง นายจางเจี้ยนหวา เลขาธิการสมาคมพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียนนานาชาติมาเลเซียเผยว่า กว่า 70% ของทุเรียนมาเลเซียทั้งหมดถูกส่งออกไปจีน นับตั้งแต่ปี 2019 ที่จีนอนุญาตให้นำเข้าทุเรียนแช่แข็งทั้งลูกและในปี 2024 ทั้งสองประเทศได้ลงนามพิธีสารอนุญาตให้ส่งออก ทุเรียนสดมีเปลือกถือเป็นก้าวสำคัญที่ทำให้ “ผลทุเรียนสุกจากต้น” ของมาเลเซียได้เข้าสู่ตลาดจีนอย่างเต็มรูปแบบ

โลจิสติกส์และเทคโนโลยีขับเคลื่อนคุณภาพ

ในโรงงานคัดแยกทุเรียนของบริษัท Yu Li Import & Export ที่รัฐสลังงอร์ พนักงานกว่า 30 คนทำงานแข่งกับเวลา ทุเรียนแต่ละลูกถูกส่งมาด้วยรถบรรทุกควบคุมอุณหภูมิ ผ่านการคัดเกรด บรรจุหีบห่อ แล้วขึ้นเครื่องไปจีนภายในวันเดียว ด้วยระบบ “ขนส่งเย็นทางอากาศ + ผ่านศุลกากรด่วน” ระยะทางกว่า 3,000 กิโลเมตรจึงใช้เวลาเพียง 36 ชั่วโมงเท่านั้น ที่ผ่านมา การส่งทุเรียนไปจีนต้องใช้เวลาหลายวัน แต่ปัจจุบัน ด้วยการเชื่อมโยงของเที่ยวบินตรงและระบบโลจิสติกส์ทันสมัยทั้งบริษัทใหญ่และผู้ประกอบการรายย่อยสามารถส่งออกทุเรียนในรูปแบบ “ออเดอร์ขนาดเล็ก แต่ความถี่สูง” เพื่อป้อนตลาดหลายระดับในจีนได้แล้ว

ตรวจทุเรียนด้วย AI — เปลี่ยนนิยาม “คุณภาพ”

ไม่เพียงด้านขนส่ง มาเลเซียและจีนยังนำเทคโนโลยีมาช่วย “คัดเกรดทุเรียน” อย่างแม่นยำ ในเมืองหนิงโป ประเทศจีน บริษัท Shiposi Group พัฒนา ระบบสแกนทุเรียน 3 มิติ ที่สามารถมองเห็นโครงสร้างภายในผลไม้ได้โดยไม่ต้องผ่า ข้อมูลอย่างจำนวนพุน้ำหนัก อัตราเนื้อ ความเสียหายจากหนอนถูกวิเคราะห์ด้วยอัลกอริทึมแบบเรียลไทม์ ทุกผลได้รับ “บัตรประจำตัวดิจิทัล” ของตัวเอง “เมื่อก่อนชาวสวนต้องใช้ประสบการณ์จับเข่าทุเรียนเพื่อวัดคุณภาพ แต่วันนี้ AI ตรวจได้ละเอียดและแม่นยำกว่ามนุษย์มาก” หวังเจียเฉียน ผู้ก่อตั้งบริษัทกล่าว พร้อมเผยว่า เทคโนโลยีนี้กำลังจะขยายไปยังสวนทุเรียนในยะโฮร์ ปะหัง และเกดะห์ รวมถึงจะใช้กับผลไม้

เมืองร้อนอื่น ๆ อย่างมั่งคุด ชนุน และมะพร้าว นักท่องเที่ยวจีน “บินมากินทุเรียนถึงถิ่น” ขณะเดียวกัน กระแสท่องเที่ยวกินทุเรียนในมาเลเซียก็กำลังบูม สนามบินกัวลาลัมเปอร์เต็มไปด้วยนักท่องเที่ยวจีนที่ตั้งใจมาลิ้มรสทุเรียนแท้จากสวนบ้างก็พูดคุยกันว่า “ร้านไหนเหมาะสมหวังอร่อยที่สุด” หรือ “ที่ไหนราคาถูกที่สุด” นางสาวหวังฉี นักท่องเที่ยวจากปักกิ่งกล่าวด้วยรอยยิ้มว่า

“มาเลเซียมีทุเรียนพันธุ์แปลก ๆ ที่ในจีนหาไม่ได้ การมากินให้จุใจคือหนึ่งในเหตุผลหลักของทริปนี้เลยล่ะ” การยกเว้นวีซ่าระหว่างจีน-มาเลเซีย และเที่ยวบินที่เพิ่มขึ้นกว่า 500 เที่ยวบินต่อสัปดาห์ทำให้การเดินทางของ “นักชิมทุเรียนมืออาชีพ” เป็นเรื่องง่าย บางคนใช้เวลาเพียงครึ่งวันจากจองตั๋วจนถึงจุดเช็คอินหน้าร้านทุเรียน

บทสรุป: “ทุเรียนทางด่วน” เชื่อมจีน-มาเลเซีย วันนี้ “คนบินมากิน” และ “ผลไม้บินไปขาย” ได้กลายเป็นภาพสะท้อนของยุคใหม่แห่งการค้าผลไม้เอเชียทุเรียนไม่ใช่แค่ผลไม้ แต่เป็น “สะพานเศรษฐกิจ” ที่เชื่อมโยงเกษตร เทคโนโลยี การท่องเที่ยว และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศกลิ่นหอมของเหมานาหวังที่ข้ามทะเลมาถึงจีนจึงไม่เพียงเป็นรสชาติของฤดูกาลแต่ยังเป็นสัญลักษณ์ของความร่วมมือระหว่างประเทศที่รักใน “ราชาแห่งผลไม้” เหมือนกัน

● กว้างซีประกาศใช้ “มาตรฐานกลุ่ม” สำหรับผลไม้นำเข้าอาเซียน ครอบคลุมทุเรียนและมังคุดอย่างเป็นทางการ

วันที่ 7 พฤศจิกายน มณฑลกว่างซีได้ประกาศใช้ มาตรฐานกลุ่ม (Group Standard) สำหรับทุเรียนและมังคุดนำเข้าจากอาเซียนอย่างเป็นทางการ ในงานประชุมว่าด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมผลไม้จีน-อาเซียน เพื่อกำหนด “มาตรฐานกลาง” สำหรับการซื้อขายผลไม้ยอดนิยมทั้งสองชนิดในตลาดจีน ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา ปริมาณการนำเข้าผลไม้สดประเภททุเรียนและมังคุดของจีนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง กว้างซีในฐานะศูนย์กลางสำคัญของการค้าผลไม้จีน-อาเซียน เดิมประสบปัญหา ขาดมาตรฐานคุณภาพและการแบ่งเกรดที่เป็นหนึ่งเดียว ส่งผลให้เกิดปัญหา “ย้อมแมวขาย” คุณภาพปะปน ราคาผันผวน และทำให้ต้นทุนทางการค้าสูงขึ้น เนื่องจากผู้ซื้อและผู้ขายมีมาตรฐานประเมินคุณภาพไม่ตรงกัน อีกทั้งยังทำให้หน่วยงานกำกับดูแลขาดเกณฑ์ที่ชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมาย

มาตรฐานที่ประกาศครั้งนี้จัดทำโดยสมาคมอุตสาหกรรมผลไม้กว่างซีร่วมกับผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง โดยกำหนดข้อกำหนดชัดเจนครอบคลุมด้าน การแบ่งเกรดผลผลิต (คุณภาพ), ขนาด, บรรจุภัณฑ์ และการจำหน่าย พร้อมแบ่งทุเรียนและมังคุดออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ เกรดพิเศษ เกรดหนึ่ง และเกรดสอง และแบ่งขนาดเป็น ใหญ่ กลาง และเล็ก เพื่อใช้เป็นเกณฑ์กลางในการประเมินคุณภาพและกำหนดราคาในตลาด

เนื้อหามาตรฐานมีความชัดเจน และตรวจสอบได้

- ทุเรียนเกรดพิเศษต้องมีเนื้ออย่างน้อย 5 พู
- อัตราการกินได้ (Edible Rate) ไม่น้อยกว่า 35.0%
- พื้นที่ดำนิบนผิวผลต้องอยู่ในขอบเขตที่กำหนด

สำหรับมังคุดเกรดพิเศษก็มีข้อกำหนดเช่นเดียวกัน คือ

- อัตราการกินได้ $\geq 35.0\%$
- จำกัดสัดส่วนของเนื้อกิ่งโปร่งแสง เพื่อลดความคลาดเคลื่อนจากการประเมินแบบอาศัยประสบการณ์

มาตรฐานยังระบุการใช้ตัวชี้วัดเชิงวิทยาศาสตร์ เช่น ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ (Brix) เพื่อประเมินรสชาติและคุณค่าการบริโภค ช่วยส่งเสริมกลไก “คุณภาพดี-ราคาดี” ในตลาด

ด้านความปลอดภัย

มาตรฐานกำหนดชัดเจนว่าผลไม้นำเข้าทั้งหมดต้อง เป็นไปตามข้อกำหนดตรวจสอบ-กักกันโรคของศุลกากร หากไม่ผ่านต้องถูกตัดสิทธิ์ทันทีด้านบรรจุภัณฑ์และข้อมูลสินค้า ต้องมีการระบุข้อมูลทั้งภาษาจีนและอังกฤษอย่างชัดเจน เช่น

- ชื่อสินค้า
- ระดับ/เกรด
- แหล่งผลิต

พร้อมทั้งสนับสนุนการใช้ QR Code เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ตลอดห่วงโซ่อุปทาน สอดประสานมาตรฐานอาเซียนกับความต้องการของตลาดจีนเป็นครั้งแรก

มาตรฐานนี้ถือเป็นครั้งแรกที่สามารถเชื่อมโยงข้อกำหนดของประเทศอาเซียนเข้ากับความต้องการของตลาดจีน ทำให้การประเมินคุณภาพจากเดิมที่พึ่งประสบการณ์กลายเป็นระบบ เชิงข้อมูลและตัวเลขที่ตรวจสอบได้ หลังบังคับใช้ คาดว่าจะช่วย

- ควบคุมคุณภาพในทุกขั้นตอนของอุตสาหกรรมผลไม้นำเข้า
- ลดปัญหาย้อมแมว-ปะปนคุณภาพ
- ลดความผันผวนของราคา
- คุ้มครองสิทธิผู้บริโภค
- ลดต้นทุนการค้า
- ส่งเสริมการพัฒนาการค้าผลไม้จีน-อาเซียนอย่างยั่งยืน

● เวียดนามกว่า 70% ของทุเรียนไม่มี “รหัสแปลงปลูก” ถูกจีนจัดให้อยู่ใน “กลุ่มสินค้าความเสี่ยงสูง” กีดกันให้ยกระดับอุตสาหกรรมทั้งระบบ

เมื่อไม่นานมานี้ กระทรวงความมั่นคงสาธารณะของเวียดนาม โดยกองสอบสวนอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ ได้ยื่นฟ้องบุคคลจำนวน 17 รายที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิดกฎหมายในขั้นตอนการส่งออกทุเรียน เหตุการณ์นี้สะท้อนให้เห็นถึงช่องโหว่ในระบบการกำกับดูแลของอุตสาหกรรมทุเรียนที่มีมูลค่ามหาศาลหลายพันล้านดอลลาร์ สมาคมทุเรียนจังหวัดดักลัก (Đắk Lắk) ซึ่งเป็นแหล่งผลิตทุเรียนที่สำคัญที่สุดของประเทศ ได้ออกมาเรียกร้องให้มีการ “ฟื้นฟูระเบียบของอุตสาหกรรมทุเรียน” เพื่อสร้างระบบที่มีความยั่งยืนและโปร่งใสในระยะยาว

ตามรายงานของหนังสือพิมพ์ Tien Phong การสอบสวนของเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับข้อหาหลายประการ ได้แก่ การให้สินบน รับสินบน เป็นนายหน้าสินบน การละเมิดกฎหมายบัญชีอย่างร้ายแรงจนก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรง และการใช้ตำแหน่งหน้าที่เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว ผู้ต้องหาทั้งหมด 17 คน ซึ่งรวมถึงสมาชิกของสมาคมทุเรียนจังหวัดดักลัก 2 ราย ถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย ทั้งนี้ข้อมูลจากศุลกากรเวียดนามระบุว่า ในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2025 เวียดนามส่งออกทุเรียนมูลค่ารวมเกือบ 2.77 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และคาดว่าทั้งปีจะมีมูลค่าการส่งออกสูงสุดที่ 3.4–3.5 พันล้านดอลลาร์ ซึ่งถือเป็นระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยจังหวัดดักลักมีพื้นที่ปลูกทุเรียนกว่า 45,000 เฮกตาร์ (ราว 281,000 ไร่) ในจำนวนนี้กว่า 26,000 เฮกตาร์ให้ผลผลิตแล้ว และคาดว่าปี 2025 จะมีผลผลิตรวมประมาณ 390,000 ตัน เพิ่มขึ้นราว 30,000 ตันจากปีก่อนหน้า

นายเล อิง จง (Lê Anh Trung) ประธานสมาคมทุเรียนจังหวัดดักลัก ให้ความเห็นว่ากรณีนี้อาจฉวยให้เห็นจุดอ่อนทางกฎหมายและระบบกำกับดูแลของอุตสาหกรรมทุเรียนเวียดนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกี่ยวข้องกับรหัสแปลงปลูกและระบบภาษีปัจจุบัน ปัจจุบันเวียดนามยังไม่มีมาตรฐานอุตสาหกรรมทุเรียนในระดับชาติ แม้จะได้รับการยกเว้นภาษีส่งออก 0% แต่บริษัทส่งออกไม่สามารถซื้อผลผลิตจากเกษตรกรโดยตรงได้ ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เช่น สหกรณ์หรือบริษัทเอกชน ซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหรือภาษีนิติบุคคล ทั้งที่ตามหลักควรได้รับการยกเว้นภาษี เพราะเป็นการจัดซื้อเพื่อการส่งออกโดยตรง ทำให้เกิดต้นทุนที่ไม่จำเป็นและเพิ่มแรงจูงใจในการหลีกเลี่ยงกฎหมาย

ยิ่งไปกว่านั้น ทุเรียนที่ส่งออกไปจีนจะต้องมาจากพื้นที่ปลูกที่ได้รับ “รหัสแปลงปลูก (Plantation Code)” ที่จีนให้การรับรองอย่างถูกต้อง แต่ในทางปฏิบัติ เวียดนามมีพื้นที่ที่ได้รับรหัสดังกล่าวเพียง 25% ของผลผลิตทั้งหมด กล่าวคือ หากเวียดนามส่งออกทุเรียน 1 ล้านตัน จะมีเพียง 300,000 ตันเท่านั้นที่มาจากแปลงที่มีรหัสครบถ้วน ส่วนอีกกว่า 700,000 ตันไม่มีเอกสารรับรอง ทำให้ผู้ประกอบการบางรายต้อง “ปลอมแปลงเอกสาร” หรือนำรหัสของแปลงที่ได้รับอนุญาตมาใช้ซ้ำ เพื่อเพิ่มปริมาณที่ได้รับอนุญาต เช่น จาก 20 ตันเป็น 40 ตัน เพื่อครอบคลุมสินค้าที่ไม่มีรหัสแปลงปลูก การกระทำลักษณะนี้ส่งผลให้ห่วงโซ่อุปทานทั้งระบบขาดการควบคุมที่ชัดเจนและทำลายความน่าเชื่อถือของสินค้าทุเรียนเวียดนามในตลาดต่างประเทศ

จากสถานการณ์ดังกล่าว ทางกรีนได้ประกาศจัดให้ทุเรียนเวียดนามอยู่ใน “กลุ่มสินค้าความเสี่ยงสูง” (Red Channel) ซึ่งหมายถึงสินค้าที่ต้องผ่านการตรวจสอบคุณภาพและระบบการตรวจสอบย้อนกลับ (traceability) อย่างเข้มงวดก่อนนำเข้า สถานการณ์นี้สร้างแรงกดดันอย่างมากต่อผู้ส่งออกเวียดนาม และผลักดันให้ภาคอุตสาหกรรมต้องปรับระบบจาก “การจัดการตามฤดูกาล” ไปสู่ “การบริหารบนพื้นฐานมาตรฐาน ข้อมูล และแบรนด์” เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืนในตลาดจีนและตลาดพรีเมียมระดับสูง

เพื่อตอบสนองต่อปัญหานี้ สมาคมทุเรียนจังหวัดดักลักได้เสนอให้รัฐบาลจังหวัดจัดตั้ง “แผนช่องทางสีเขียว (Green Channel Plan 2025–2026)” โดยให้สมาคมเป็นหน่วยงานหลัก พร้อมกำหนดกลไกความร่วมมือ 5 ฝ่าย ได้แก่ รัฐบาลจังหวัด กรมเกษตรและพัฒนาชนบท กองป้องกันพืช สมาคมทุเรียน และภาคเอกชน/สหกรณ์ เพื่อร่วมกันควบคุมคุณภาพการผลิต จัดทำระบบตรวจสอบและเผยแพร่ “รายชื่อสีเขียว (Green List)” และ “รายชื่อเตือนภัยภายใน (Warning List)” ทุกไตรมาส อีกทั้งให้จัดตั้งคณะกรรมการควบคุมคุณภาพในทุกหมู่บ้านปลูกทุเรียน เพื่อดูแลกระบวนการผลิต เก็บตัวอย่าง ตรวจสอบคุณภาพ บันทึกข้อมูลแบบอิเล็กทรอนิกส์ และจัดการเหตุฉุกเฉินอย่างรวดเร็ว

สมาคมยังเสนอให้รัฐบาลจังหวัดสนับสนุนการยื่นขอ “สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication - GI)” สำหรับแบรนด์ “ทุเรียนดักลัก” ทั้งในประเทศและตลาดจีน เพื่อสร้างเอกลักษณ์ทางภูมิภาค พร้อมทั้งจัดทำ “มาตรฐานอุตสาหกรรมทุเรียนดักลัก” ที่ผสมผสานมาตรฐานของเวียดนามและมาตรฐานสากล เพื่อยกระดับคุณภาพและความน่าเชื่อถือในตลาดโลก

นอกจากนี้ สมาคมยังชี้ให้เห็นว่าปัญหากลยุทธ์ถือเป็นอุปสรรคสำคัญที่กระทบต่อห่วงโซ่คุณค่าทั้งระบบ จึงเสนอให้รัฐบาลจังหวัดยื่นเรื่องต่อกระทรวงการคลังและกรมสรรพากรกลาง เพื่อออกแนวทาง “การยกเว้นภาษี 0% สำหรับสินค้าที่มีรหัสแปลงปลูกครบถ้วน” และตั้งเป้าให้ภายในสิ้นปี 2026 รัฐบาลจังหวัดต้องเพิ่มอัตราการครอบคลุมของรหัสแปลงปลูกให้ได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของผลผลิตทั้งหมด พร้อมจัดทำระบบตรวจสอบปริมาณผลผลิตที่โปร่งใสเพื่อป้องกันการปลอมแปลงเอกสารและการกระทำผิดของภาคธุรกิจ

ในด้านการตรวจสอบคุณภาพ ปัจจุบันจังหวัดดักลักมีศูนย์ตรวจสอบคุณภาพเพียงแห่งเดียว ซึ่งอยู่ระหว่างการจัดตั้งภายใต้การกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนห้องปฏิบัติการอื่น ๆ ส่วนใหญ่กระจุกตัวอยู่ในเมืองใหญ่ เช่น ฮานอย เกิ่นเทอ

ดานัง โฮจิมินห์ และโฮฟอง ทำให้บริษัทในพื้นที่ต้องส่งตัวอย่างไปตรวจในเมืองเหล่านั้น ซึ่งส่วนมากสามารถตรวจสอบเบื้องต้นได้เพียงบางรายการ เช่น แคลเมียมหรือสีเหลืองอัลคาไลน์ มีเพียงสองแห่งเท่านั้นคือ NhoNho และ Retaq ที่สามารถตรวจวิเคราะห์ได้ครบทุกตัวชี้วัดตามข้อกำหนดของจีน

นายเล อิง จง กล่าวทิ้งท้ายว่า การยกระดับอุตสาหกรรมทุเรียนเวียดนามให้เป็นระบบจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน โดยเฉพาะหน่วยงานท้องถิ่นและเกษตรกร ต้องร่วมกันผลิตตามมาตรฐาน สร้างระบบควบคุมคุณภาพทั้งห่วงโซ่ และติดตามผลการดำเนินงานอย่างใกล้ชิด พร้อมกล่าวอย่างชัดเจนว่า “รัฐบาลท้องถิ่นต้องมีบทบาทนำในการจัดระเบียบอุตสาหกรรมใหม่ มิฉะนั้นก็ไม่มีทางอื่นอีกแล้ว”

● **ลงทุน 1.5 หมื่นล้านหยวน สร้างศูนย์กลางค้าผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดในภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน! พร้อมเปิดดำเนินการปีหน้า - ทุเรียนไทยส่งตรงถึงคุณหมิง**

บนพื้นที่กว่า 773 ไร่ ในเขตวิทยาศาสตร์ตอนกลางของมณฑลยูนนาน (滇中科学城东区) โครงการ ตลาดผลไม้ไห่กว่างชิงคุนหมิง (昆明海广兴水果市场) ซึ่งมีมูลค่าการลงทุนรวม 15,000 ล้านหยวน กำลังเร่งก่อสร้างอย่างเต็มกำลัง โดยมีแรงงานกว่า 1,200 คน ทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน ขณะนี้อาคารพาณิชย์ 4 หลังได้ก่อสร้างถึงขั้นตอน “ปิดหลังคา” แล้ว ส่วนอาคารสำนักงานกลางและอาคารศุลกากรตรวจปล่อยสินค้าเสร็จสิ้นไปแล้วกว่า 92% และเริ่มก่อสร้างคลังสินค้าบนพื้นที่ A2 และ A4 อย่างเป็นทางการ ศูนย์แห่งนี้ถูกกำหนดให้เป็น “ศูนย์กลางนำเข้า-ส่งออกผลไม้ที่ใหญ่ที่สุดในภูมิภาคตะวันตกเฉียงใต้ของจีน” โดยมีกำหนดเปิดดำเนินการอย่างเป็นทางการใน เดือนเมษายน ปี 2026 หลังเปิดใช้งาน จะกลายเป็น “จุดยุทธศาสตร์หลัก” ของขบวนรถไฟขนส่งสินค้าเยียนสายจีน-ลาว (中老铁路冷链班列) และด้วยระบบคลังสินค้าระดับอัจฉริยะเชื่อมต่อกับอาคารศุลกากรตรวจปล่อยสินค้าโดยตรง ผลไม้ไทย โดยเฉพาะทุเรียน จะสามารถทำ “ขนส่งตรงจากด่านสู่ตลาด” (口岸直通 + 园区分拨) ได้ภายในเวลาอันสั้น ลดระยะเวลาการขนส่งจากชายแดนถึงตลาดจีนอย่างมหาศาล

วันที่ 16 เมษายน 2025 ตลาดไห่กว่างชิงเริ่มก่อสร้างอย่างเป็นทางการ และในวันถัดมา ที่งานประชุม “China (International) Fruit Conference – Yunnan Forum 2025” เขตพัฒนาใหม่ส่วนกลางของยูนนาน (滇中新区) ได้เปิดเผยแผนยุทธศาสตร์การสร้าง “ศูนย์กลางการค้าผลไม้ระดับโลก” เป็นครั้งแรก ต่อมาในเดือนกันยายน เขตพัฒนาใหม่ฯ ได้ลงนามบันทึกความเข้าใจกับ จังหวัดจันทบุรีของประเทศไทย เพื่อร่วมกันพัฒนาอุตสาหกรรมผลไม้ครบวงจร ซึ่งจะช่วยเชื่อมโยง “แหล่งผลิตผลไม้คุณภาพของไทย” เข้ากับ “ตลาดบริโภคหลักของจีน” ผ่านโครงสร้างห่วงโซ่อุปทานที่มั่นคง

จังหวัดจันทบุรีเป็นแหล่งผลิตผลไม้หลักของประเทศไทย โดยเฉพาะทุเรียน ซึ่งมีสัดส่วนถึง 70% ของผลผลิตทุเรียนทั้งประเทศ และยังมีมังคุด ลำไย และผลไม้อื่น ๆ อีกมาก จันทบุรีจึงได้รับการขนานนามว่าเป็น “เมืองหลวงแห่งทุเรียนของโลก” อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมผลไม้ของจันทบุรียังเผชิญกับปัญหาสำคัญ ได้แก่ การสูญเสียระหว่างขนส่งสูง มูลค่าเพิ่มต่ำ และการขาดการแปรรูปเชิงลึก และการสร้างแบรนด์

ขณะที่เขตพัฒนาใหม่ตอนกลางของยูนนาน ซึ่งเป็นเขตเศรษฐกิจระดับชาติของจีน กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยอาศัยความได้เปรียบจาก ด่านโม่ฮาน (磨憨口岸) ซึ่งเป็นเส้นทางหลักในการขนส่งทางบกของผลไม้ไทย, รถไฟสายจีน-ลาว (中老铁路) “ขบวนด่วนทุเรียน” (榴莲快线) และตลาดไห่กว่างชิงซึ่งมีกำลังการประมวลผลผลไม้นำเข้ากว่า 1 ล้านตันต่อปี ทำให้พื้นที่นี้กลายเป็น “สะพานทองคำ” ที่เชื่อมระหว่างเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับตลาดจีน

เจ้าหน้าที่จากสำนักงานส่งเสริมการลงทุนของเขตพัฒนาใหม่ยูนนานกล่าวว่า “ความร่วมมือครั้งนี้เป็นตัวอย่างชัดเจนของการเปิดเสรีทางเศรษฐกิจในรูปแบบเชิงระบบ (制度型开放) โดยทั้งสองฝ่ายจะขับเคลื่อนด้วยแนวคิด ‘อุตสาหกรรมเสริมกัน + โลจิสติกส์ยกระดับ’ เพื่อแก้ปัญหาค่าใช้จ่ายและการแปรรูปผลไม้ของจันทบุรี พร้อมทั้งยกระดับศักยภาพการค้าผลไม้ระหว่างประเทศของยูนนานให้บรรลุเป้าหมายหลักสามด้าน คือ ‘เพิ่มคุณภาพ เร่งความเร็ว และขยายปริมาณ’”

ความร่วมมือดังกล่าวจะช่วยลดอัตราการสูญเสียระหว่างขนส่งของทุเรียนและผลไม้เมืองร้อนอื่น ๆ ย่นระยะเวลาในการผ่านพิธีการศุลกากรของสินค้าเกษตรจากจันทบุรี และตั้งเป้าให้มูลค่าการค้าผลผลิตเกษตรระหว่างสองฝ่าย เติบโต 100% ภายใน 5 ปี ซึ่งจะสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจใหม่มูลค่ากว่า 1 แสนล้านหยวน

ตามข้อตกลงในบันทึกความเข้าใจ ทั้งสองฝ่ายจะใช้ทรัพยากรผลไม้ของจันทบุรี เช่น ทุเรียนและมังคุด ร่วมกับกลุ่มอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารของยูนนาน เพื่อสร้างห่วงโซ่อุตสาหกรรมข้ามพรมแดน เช่น การสร้าง สายการผลิตแปรรูปแบบแช่เยือกแข็งแบบสุญญากาศ (真空冻干) ในยูนนาน ซึ่งจะช่วยลดอัตราการสูญเสียของทุเรียนจากระดับเดิม 15–20% เหลือต่ำกว่า 5% รวมถึงการศึกษาความร่วมมือระหว่าง “อุตสาหกรรมผลไม้” ของจันทบุรี กับ “อุตสาหกรรมเครื่องประดับและดีไซน์” ของยูนนาน เช่น การนำหินอัญมณีจากจันทบุรีมาเชื่อมกับการออกแบบเชิงสร้างสรรค์ในยูนนาน เพื่อสร้าง “ต้นแบบอุตสาหกรรมคู่ขนานผลไม้ + เครื่องประดับ”

ในด้านโลจิสติกส์ ทั้งสองฝ่ายจะต่อยอดจากประสบการณ์ “ขบวนรถไฟทุเรียนด่วน” โดยพัฒนาเทคโนโลยี ตู้คอนเทนเนอร์ควบคุมอุณหภูมิอัจฉริยะ (智能冷藏集装箱) เพื่อให้สามารถเดินรถไฟขนส่งสินค้าสายเย็นแบบสองทิศทาง คือ “ผักยูนนานไปไทย” และ “ทุเรียนไทยสู่ยูนนาน” ได้อย่างสม่ำเสมอ โดยควบคุมอุณหภูมิทั้งระบบให้คลาดเคลื่อนไม่เกิน $\pm 1^{\circ}\text{C}$ เพื่อรักษาคุณภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์

ในการอำนวยความสะดวกทางการค้า ทั้งสองฝ่ายจะนำเทคโนโลยี บล็อกเชน (区块链) มาใช้ในการสร้างรหัสเฉพาะสำหรับผลไม้แต่ละผล (“一果一码”) เพื่อให้สามารถตรวจสอบย้อนกลับได้ตลอดห่วงโซ่ ตั้งแต่แหล่งผลิตถึงโต๊ะอาหาร พร้อมขยายช่องทางการตลาดผ่านระบบ “ขายออนไลน์ล่วงหน้า + จัดซื้อโดยตรงจากไทย” โดยใช้รูปแบบ อีคอมเมิร์ซไลฟ์สด (直播电商) และร่วมกับสถาบันการเงินพัฒนา ผลิตภัณฑ์สินเชื่อ “Fruit Loan” เพื่อช่วยผู้ประกอบการนำเข้า-ส่งออกให้เข้าถึงเงินทุนหมุนเวียนดอกเบี้ยต่ำ

จาก “เมืองหลวงแห่งทุเรียน” สู่ “โต๊ะอาหารของผู้บริโภคจีน” ความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมผลไม้ครั้งใหญ่นี้ ไม่ได้เป็นเพียงการค้า แต่เป็นการเปิดมิติใหม่แห่ง “การเชื่อมโยงสองทาง เพื่อการพัฒนาและผลประโยชน์ร่วมกัน” ที่มุ่งสู่ความร่วมมือคุณภาพสูงระหว่างเขตพัฒนาใหม่ยูนนาน และ จังหวัดจันทบุรีของประเทศไทย ผ่านนวัตกรรมระบบ โลจิสติกส์ และอุตสาหกรรมผลไม้ครบวงจร

● เรียนรู้ความสำเร็จของผลไม้ที่ได้ชื่อว่า “Hermès แห่งวงการผลไม้” จากกวางซี “ส้มจินจวีห์” ของดีเมืองหลัวโจว

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน ณ นครหนานหนิง รายงานว่า เมื่อจีนตอนใต้เริ่มย่างเข้าสู่ฤดูหนาว ผลไม้พรีเมียมของเขตปกครองตนเองกวางซีที่ได้รับการขนานนามว่าเป็น “Hermès แห่งวงการผลไม้” อย่าง “ส้มจินจวีห์” (Kumquat/金桔) ก็ะเริ่มทยอยสุกพร้อมออกสู่ตลาด “ส้มจินจวีห์” คืออะไร คำว่า “จินจวีห์” แปลว่า “ส้มทอง” เป็นส้มกินทั้งเปลือกที่คนไทยเรียกว่า “ส้มกิมจ้อ” บ้างก็เรียก “ส้มเปลือกหวาน” ส้มชนิดนี้เป็นสินค้า GI (Geographical Indications) หรือสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของ “อำเภอหยงอัน” (Rong'an County/融安县) ตอนเหนือของเมืองหลัวโจว (ติดกับเมืองกู่หยลัน) เขตฯ กวางซีจ้วง

การปลูกส้มจินจวีห์ของ “อำเภอหยงอัน” สามารถสืบย้อนกลับไปได้เกือบ 300 ปี ในสมัยจักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิง (ตรงกับปลายสมัยกรุงศรีอยุธยาต้นกรุงธนบุรี) จากพันธุ์ดั้งเดิม (ที่ผลมีรสอมฝาดเล็กน้อย) ที่เป็นส้มจินจวีห์ผิวมัน (油皮金桔) ส้มจินจวีห์ผิวขรุขระ (滑皮金桔) นักวิจัยกวางซีได้คัดเลือกและอัปเดตสายพันธุ์จนมาถึงรุ่น ‘ส้มทอง 3.0’ ที่มีชื่อว่า “ส้มขุมมีจินจวีห์” (脆密金桔)

ปี 2564 “(ส้ม)หยงอันจินจวีห์” (融安金桔) ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสินค้า GI แห่งชาติจีน และล่าสุดเดือนสิงหาคม 2568 “(ส้ม)หยงอันจินจวีห์-ขุมมีจินจวีห์” (融安金桔-脆密金桔) ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นสินค้า GI แห่งชาติจีน และเป็นแบรนด์สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของเขตฯ กวางซีจ้วงที่ขยับอันดับขึ้นเร็วที่สุดในปีนี้ (พุ่งขึ้น 11 อันดับจากปีก่อน)

สำหรับฤดูกาลผลิต “ส้มจินจวีห์” ประจำปี 2568 สำนักเกษตรและชนบทอำเภอหยงอัน ได้จัดแถลงข่าวการประกาศกำหนดเวลาการเก็บเกี่ยวส้มจินจวีห์ออกสู่ตลาดโดยทั่วกันในวันที่ 8 พฤศจิกายน 2568 ซึ่งเป็น “มาตรการจัดระเบียบตลาดส้มจินจวีห์” ที่เริ่มใช้มาตั้งแต่ปี 2560 (เรียนรู้แนวทางการจัดระเบียบตลาดมะม่วงเมืองไปเซ่อ กวางซี) เพื่อป้องกันปัญหาการเก็บผลอ่อน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์แบรนด์ส้มจินจวีห์ของอำเภอหยงอัน ช่วยการันตีด้านคุณภาพ รสชาติ และระดับความสุกของผลไม้ที่ออกสู่ตลาด และช่วยให้เกษตรกรมีอำนาจต่อรองด้านราคาได้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งภาคเกษตรไทยได้ใช้แนวทางดังกล่าวกับ “ทุเรียนภาคตะวันออก” แล้วด้วย

“(ส้ม) ขุมมีจินจวีห์” มีผลกลมรีขนาดใหญ่เท่าไข่ไก่เปลือกบางกรอบเนื้อสีเหลืองส้ม น้ำฉ่ำ ไร้เมล็ด นิยมรับประทานผลสดทั้งเปลือก หวานกรอบไร้รสฝาด (ค่าความหวาน +25%) โดยทั่วไป ผลผลิตจะออกสู่ตลาดราวช่วงเดือนพฤศจิกายน – กุมภาพันธ์ของปีถัดไป ผลสุกที่ออกในช่วงต้นฤดูจะมีสีส้มแกมเขียว และช่วงปลายฤดูจะมีสีส้มแปด

“(ส้ม)ขุมมีจินจวีห์” มีการคัดคุณภาพตามขนาด (Sizing) เหมือนไข่ไก่ ตั้งแต่เบอร์ 1 ปริมาณครึ่งไซซ์ ลดหลั่นไปถึงเบอร์ 6 ตกเกรดมินิไซซ์ อย่างในปี 2567 ราคาขายปลีกต่อกิโลกรัมอยู่ที่ 35– 160 หยวน (ทุเรียนหมอนทองไทย ราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 45 หยวน) คาดว่า ปีนี้ ราคาขายปลีกจะยังรักษาระดับใกล้เคียงกับปีก่อน แม้ว่าพื้นที่ปลูกและคาดการณ์ผลผลิตจะเพิ่มขึ้น “อำเภอหยงอัน” เป็นพื้นที่เกษตรห่างไกล สิ่งที่ภาครัฐตั้งใจให้ “ส้มจินจวีห์” เป็นเครื่องมือ ‘แก้จน’ มาวันนี้ ได้อัปเกรดเป็นใบเบิกทางสู่ ‘ความร่ำรวย’ ของชาวอำเภอหยงอัน สร้างงานสร้างอาชีพได้ชาวหยงอันได้มากกว่า 1 แสนคน ชาวสวนส้มมีรายได้ (Specific income) มากกว่า 15,000 หยวน เป็นโมเดลความสำเร็จที่ว่า “ส้มครึ่งไร่หลุดพ้นความจน ส้มเต็มไร่อยู่ดีกินดี ส้มหมื่นไร่มั่งคั่งร่ำรวย” และประเทศจีนได้ยกให้ “ส้มทองหยงอัน” เป็นกรณีศึกษาด้านการพัฒนาชนบทสู่ความเจริญรุ่งเรืองที่ควรค่าแก่การเรียนรู้สำหรับพื้นที่อื่นทั่วประเทศจีน ความสำเร็จของอำเภอหยงอันในการพัฒนาส้มจินจวีห์จาก “เกษตรกรรม” ก้าวไปสู่ “อุตสาหกรรมการเกษตร” เป็นการทำงานทั้งองคาพยพ บูรณาการทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วม โดยตระหนักถึงความสำคัญด้านมาตรฐานการผลิต คุณภาพและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรที่ดีและยั่งยืน โดยมีการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม อาทิ

◆ การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร/วิสาหกิจชุมชน และ “การเกษตรแบบแปลงใหญ่” โดยมีผู้จัดการแปลงเป็นผู้บริหารจัดการพื้นที่ทุกกิจกรรมตลอดห่วงโซ่อุปทาน (Supply chain) ซึ่งช่วยให้การบริหารจัดการด้านต่าง ๆ มีประสิทธิภาพสูง ทั้งการจัดการแหล่งน้ำ การเพิ่มผลิตภาพ (Productivity) และผลิตผลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน (Standardized production) และการลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำลงจากการประหยัดต่อขนาด (Economies of Scale) ซึ่งได้ประสิทธิภาพเหนือกว่าการที่เกษตรกรรายย่อยต่างคนต่างปลูก (แปลงเล็กแปลงน้อย) ขาดการวางแผนการผลิตและการทำตลาด ขาดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ผลิตผลไม่ได้มาตรฐานเดียวกัน (บางส่วนหวาน บางส่วนจืด ส่งผลกระทบต่อภาพรวมตลาด) โดยหนึ่งในรูปแบบที่ได้รับความนิยม คือ “บริษัท + ฟาร์มเกษตร + เกษตรกร” โดยบริษัทกับเกษตรกรทำความตกลงร่วมกัน (เกษตรพันธสัญญา หรือ Contract farming) เกษตรกรมีหน้าที่ปลูกพืชผลเกษตรให้ได้คุณภาพที่ดี บริษัทจะรับซื้อในราคาที่สูงกว่าราคาท้องตลาด

◆ การกำหนดมาตรฐานการผลิตและงานด้านการคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ “(ส้ม)ช้วยมีจินจวี” โดยได้จัดทำมาตรฐานผลิตภัณฑ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ GI ของ(ส้ม)ยรงอันจินจวี 204 รายการ ครอบคลุมตั้งแต่การเพาะปลูก การปรับปรุงดิน การบริหารจัดการน้ำและปุ๋ย การเก็บเกี่ยว การเก็บรักษา (ถนอมความสด) การแปรรูป จนถึงการไหลเวียนในตลาด (circulation)

◆ การดำเนินงานเชิงรุกของภาครัฐตั้งแต่ต้นน้ำ เจ้าหน้าที่สถานีเกษตรจะลงพื้นที่ไปให้คำแนะนำชาวสวนเกี่ยวกับมาตรฐานการผลิตเพื่อสร้างหลักประกันด้านคุณภาพและอาหารปลอดภัย และยกระดับความเข้มข้นในการติดตามและตรวจสอบด้านคุณภาพและความปลอดภัย เช่น การลงพื้นที่ตรวจสอบและจัดระเบียบแหล่งผลิต/ตลาดซื้อขายปัจจัยการผลิตทางการเกษตร (Agricultural supplies) การตรวจสอบและลงโทษผู้จำหน่ายเคมีเกษตรที่ต้องห้ามจำหน่าย การขยายขอบเขตและเพิ่มความถี่ในการตรวจทดสอบ (Rapid testing) ส้มจินจวีที่ได้มากกว่าร้อยละ 80 ของพื้นที่ส่วนทั้งหมด โดยเฉพาะพื้นที่ที่ได้รับการจัดให้เป็นฐานการผลิตอาหารสีเขียว และฐานการผลิตผลิตภัณฑ์ GI ต้องสุ่มตรวจมากกว่า 1 ครั้ง (ส่วนพื้นที่ที่เป็นสวนส้มรายย่อยจะใช้วิธีการสุ่มตรวจ) และการส่งเสริมให้ผู้ผลิตที่เกี่ยวข้องลงนามและปฏิบัติตาม “หนังสือคำมั่นสัญญาคุณภาพตามมาตรฐาน” (Self-Commitment Certificate of Edible Agricultural Products/诺达标合格证)

◆ การสร้างแพลตฟอร์ม/ช่องทางการจัดจำหน่ายให้เกษตรกร เพื่อช่วยสร้างรายได้ให้กับสินค้าเกษตรขึ้นต้น นอกจาก “ตลาดซื้อขายส้มจินจวียรงอันประเทศจีน” (中国融安金桔交易市场) แล้ว ที่อำเภอยรงอันยังสร้างแพลตฟอร์มส่งเสริมการค้าออนไลน์ “สวนธุรกิจอีคอมเมิร์ซสินค้าเกษตรกุ้ยเปย์” (桂北农产品电商园) ซึ่งภายในมีคลังสินค้าควบคุมอุณหภูมิ (ห้องเย็น) ไว้สำหรับถนอมความสดใหม่ ปัจจุบัน สวนธุรกิจ มีผู้ค้าสนใจเข้าจัดตั้งธุรกิจมากกว่า 200 ราย และยังมี “ศูนย์บริการอีคอมเมิร์ซอำเภอยรงอัน” (融安县电子商务服务中心) ซึ่งภายในมีอาคาร Public Cloud Warehouse (ชื่อจีนว่า 融安金桔公共云仓) สายคัดบรรจุส้มจินจวี และระบบงานโลจิสติกส์ที่มีความทันสมัย ทำงานด้วยระบบอัตโนมัติ ตั้งแต่การคัดแยก บรรจุภัณฑ์ ไปจนถึงโลจิสติกส์ ปริมาณการประมวลผลรายวันเกิน 5 ล้านกิโลกรัม และขึ้นส่วนมาตรฐานอีคอมเมิร์ซเกิน 800,000 ชิ้น การจัดส่งที่เร็วที่สุดที่เป็นไปได้คือภายใน 2 ชั่วโมงหลังจากที่ลูกค้าสั่งซื้อ

แพลตฟอร์ม e-Commerce อาทิ com (淘宝) jd.com (京东) suning.cn (苏宁易购)

แอปพลิเคชัน social network อาทิ Wechat ที่สามารถพวง Mini program ของร้านผลไม้เฟรนไชส์น้อยใหญ่ และ Wechat moment ของผู้ค้าผลไม้รายย่อย / Little Red Book (小红书) และ Weibo (微博)

แอปพลิเคชัน Food Delivery อาทิ Meituan (美团) และ e leme (饿了么) ที่มักจะมีร้านผลไม้เฟรนไชส์น้อยใหญ่ และร้านค้าผลไม้รายย่อยเปิดอยู่

แอปพลิเคชันไลฟ์สด (Live streaming) ที่กำลังได้รับความนิยมอย่างมากในขณะนี้ อาทิ Tiktok (抖音) Kuaishou (快手) taobao (淘宝直播/点淘)

◆ การสร้างแพลตฟอร์มเพื่อรองรับการลงทุนในอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง เช่น นิคมอุตสาหกรรมเกษตรสมัยใหม่สัมทองเพื่อการฟื้นฟูชนบทภายใต้ความร่วมมือกวางตุ้ง-กวางซี (粤桂协作金桔乡村振兴现代农业产业园) และนิคมอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรอำเภอหลองอัน (融安县农产品加工产业园) เป็นฐานการแปรรูปหลัก มุ่งส่งเสริมการเพิ่มมูลค่าสินค้า (Value added) ด้วยการวิจัยพัฒนาและแปรรูปสินค้าเชิงลึก อาทิ ขนมไส้ส้มจินจวี ส้มจินจวีแช่แข็ง ส้มจินจวีแห้ง (ชาวจีนนิยามทานคู่กับชาจีนในยามว่าง) ยาอมสมุนไพรส้มจินจวี ไซรัปส้มจินจวี และน้ำส้มจินจวี นิคมข้างต้นเป็นผลสำเร็จที่ได้ตกผลึกจากความร่วมมือภายใต้นโยบาย ‘จับคู่แก้จน’ ระหว่างอำเภอซูซี (遂溪县 เมืองจ่านเจียง มณฑลกวางตุ้ง) กับอำเภอยรงอัน (เมืองหลิวโจว เขตฯ กว่างซีจ้วง) ตั้งแต่ปี 2560 โดยมณฑลกวางตุ้งได้จัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยเหลือ ‘คู่หู’ และผลักดันให้บริษัทที่มีศักยภาพเข้าไปลงทุนจัดตั้งธุรกิจแปรรูปในนิคมอุตสาหกรรม เป็นส่วนช่วยสร้างงานสร้างอาชีพสร้างรายได้ให้กับชาวอำเภอยรงอันด้วย

● อุตสาหกรรมกาแฟขุนานมีทิศทางเติบโตดีทั้งปริมาณและคุณภาพ

ศูนย์ข้อมูลเพื่อธุรกิจไทยในจีน มณฑลยูนนาน รายงานว่า ศูนย์พัฒนาอุตสาหกรรมชาและกาแฟเมืองผู่เอ๋อร์ได้เปิดเผย “รายงานการพัฒนาอุตสาหกรรมกาแฟในมณฑลยูนนาน ปี 2567” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงศักยภาพด้านกาแฟของมณฑลยูนนานทั้งในด้านขนาดพื้นที่เพาะปลูก ผลิตผล แหล่งเพาะปลูกที่สำคัญ ไปจนถึงการผลิตและการแปรรูป ส่งผลให้มณฑลยูนนานกลายเป็นแหล่ง

ผลผลิตกาแฟที่สำคัญของจีน ทั้งนี้ ในรายงานดังกล่าวได้ชี้ให้เห็นจุดเด่นของการพัฒนาด้านกาแฟของมณฑลยูนนาน 4 ประการ คือ

1) มณฑลยูนนานมีพื้นที่เพาะปลูกกาแฟและผลผลิตเมล็ดกาแฟสูงเป็นอันดับหนึ่งของจีน ทั้งนี้ สถิติในปี 2567 มณฑลยูนนานมีพื้นที่เพาะปลูกกาแฟ 1.19 ล้านหมู่ (ประมาณห้าแสนไร่) คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 97.9 ของพื้นที่เพาะปลูกกาแฟทั่วประเทศ และให้ผลผลิตกาแฟ 150,200 ตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 98.7 ของผลผลิตกาแฟของทั่วประเทศ

2) มณฑลยูนนานเป็นแหล่งเพาะปลูกกาแฟที่ใหญ่ที่สุดของจีน โดยแหล่งเพาะปลูกสำคัญส่วนใหญ่กระจายอยู่ในพื้นที่ที่มีความสูงเหนือระดับน้ำทะเล 900-1,800 เมตรบริเวณลุ่มแม่น้ำนู่เจียง แม่น้ำล้านช้าง (แม่น้ำโขง) แม่น้ำแดง และแม่น้ำจินซา โดยเมืองที่มีพื้นที่เพาะปลูกกาแฟมากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ เมืองผู่เออร์ (มีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 52 ของพื้นที่เพาะปลูกกาแฟทั้งหมดของมณฑลยูนนาน) เมืองหลินชาง (มีสัดส่วนร้อยละ 20) เมืองเป่าซาน (มีสัดส่วนร้อยละ 12) เขตฯ สิบสองปันนา (มีสัดส่วนร้อยละ 8) และเขตฯ เต๋อหง (มีสัดส่วนร้อยละ 7)

3) อุตสาหกรรมกาแฟในมณฑลยูนนานกำลังฟื้นตัวดีทั้งในด้านราคาและคุณภาพ โดยในปี 2567 ยูนนานมีพื้นที่เพาะปลูกกาแฟเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 3 ราคาเมล็ดกาแฟโดยเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 41.02 หยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 10.3 และสูงกว่าราคาโดยเฉลี่ยของกาแฟอาราบิก้าในตลาดโลกร้อยละ 14.1 ส่วนราคากาแฟระดับพรีเมียมอยู่ที่กิโลกรัมละ 67.37 มีผลผลิตเพิ่มขึ้นเป็น 46,100 ตัน และอัตราส่วนกาแฟระดับพรีเมียมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 31.6 จากปี 2564 ซึ่งมีไม่ถึงร้อยละ 8 ขณะเดียวกันในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ฉบับที่ 13 และฉบับที่ 14 มูลค่าภาคเกษตรของกาแฟในมณฑลยูนนานมีอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีอยู่ที่ร้อยละ 4.15, -4.5 และ 22.5 ตามลำดับ

อนึ่ง สาเหตุที่มูลค่ากาแฟยูนนานในช่วง “แผนฯ 13” ลดลงเฉลี่ยร้อยละ 4.5 ต่อปี เป็นผลกระทบจากหลายปัจจัย อาทิ ตลาดกาแฟโลกชะลอตัว โครงสร้างการผลิตที่เน้นปริมาณมากกว่าคุณภาพ และต้นทุนที่สูงขึ้น

4) อุตสาหกรรมกาแฟของมณฑลยูนนานมีพัฒนาการชัดเจนทั้งด้านการแปรรูปขั้นต้นและเชิงลึก สำหรับการแปรรูปขั้นต้น ในปี 2567 มณฑลยูนนานมีโรงงานแปรรูปผลกาแฟสด 510 แห่ง มีกำลังการผลิตมากกว่า 1 ล้านตันต่อปี และโรงงานกะเทาะเปลือกกาแฟ 95 แห่ง มีกำลังผลิตเมล็ดกาแฟดิบ 92,000 ตันต่อปี ในส่วนของการแปรรูปเชิงลึกเริ่มมีการก่อตัวรวมเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมมากขึ้น โดยปี 2567 มณฑลยูนนานใช้เมล็ดกาแฟดิบในการผลิตเชิงลึก 96,000 ตัน คิดเป็นอัตราการแปรรูปเชิงลึกร้อยละ 80.8 มีผู้ประกอบการแปรรูปเชิงลึก 128 ราย ในจำนวนนี้เป็นบริษัทขนาดกลางขึ้นไป 41 ราย พื้นที่สำคัญของเขตอุตสาหกรรมแปรรูปกาแฟเชิงลึก ได้แก่ นครคุนหมิง เมืองเป่าซาน เมืองผู่เออร์ เขตฯ ฉู่สง เขตฯ หงเหอ และเขตฯ เต๋อหง ขณะเดียวกัน ผลิตภัณฑ์กาแฟของมณฑลยูนนานมีความหลากหลายมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเมล็ดกาแฟคั่ว กาแฟสกัดเย็นสูตรเข้มข้น ผงกาแฟสำเร็จรูป กาแฟสำเร็จรูปชนิดฟรียดราย กาแฟ 3 in 1 และกาแฟผสมผลไม้ รวมถึงแบรนด์กาแฟของมณฑลยูนนาน เช่น Zhongka (中咖) Beaton (比顿) Cat Four (四只猫) และ Aini (爱尼) ก็มีชื่อเสียงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

5. การดำเนินงานสำคัญของสำนักงาน

- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์และราคาผลไม้ขายส่งจากตลาดซินฟาตี้ และราคาขายปลีกจากร้านค้าซูเปอร์มาร์เก็ต/ออนไลน์ในกรุงปักกิ่ง ระหว่างวันที่ 1 - 30 พฤศจิกายน 2568 โดยเฉพาะทุเรียน มะพร้าว ลำไย พร้อมจัดทำข้อสังเกตต่อสถานการณ์และพฤติกรรมผู้บริโภคชาวจีน
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรในจีน (Situation Report) ประจำเดือนพฤศจิกายน 2568
- สปช.ปักกิ่ง จัดทำรายงานเกี่ยวกับการออกประกาศเลขที่ 219 ปี 2025 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการยื่นคำร้องของผู้ประกอบการในต่างประเทศสำหรับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรนำเข้า ของ GACC

กรมวิชาการเกษตร

- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งการยืนยันให้การยอมรับห้องปฏิบัติการทดสอบ Basic Yellow 2 ในทุเรียนตามที่ฝ่ายไทยเสนอขอเพิ่มเติมครั้งที่ 4 จำนวน 1 แห่ง
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ขี้แจงข้อกำหนดบรรจุภัณฑ์ทุเรียนส่งออกจีนของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนปัญหาการตรวจพบศัตรูพืชในผลไม้ส่งออกจีนของไทย ระหว่างเดือนมกราคม - กุมภาพันธ์ 2568
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ขอปรับปรุงทะเบียนบัญชีรายชื่อสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุผลไม้ของประเทศจีนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนส่งออกไปไทย ครั้งที่ 4 ประจำปี 2568
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งเตือนการตรวจพบปัญหาผลไม้ส่งออกจีนของไทยไม่ได้เกณฑ์มาตรฐาน ครั้งที่ 21/2568

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตร เรื่องขอแจ้งเปลี่ยนแปลงรูปแบบรายงานผลการทดสอบของบริษัท อินเทอร์เน็ต เทคโนโลยี เซอร์วิส (ประเทศไทย) จำกัด สาขาบริการด้านวิเคราะห์อาหาร
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC แจ้งตรวจสอบการต่ออายุการขึ้นทะเบียนบริษัทผู้ผลิตอาหารส่งออกจีนของไต้หวัน ครั้งที่ 2
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องแท้จริงของหนังสือรับรองสุขอนามัยพืชสินค้าทุเรียนแช่แข็งส่งออกจีนของไต้หวัน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC นำส่งร่างพิธีสารข้อกำหนดด้านสุขอนามัยพืชสำหรับบลูเบอร์รี่ผลสดเพื่อการบริโภคส่งออกไทยของจีนเพื่อขอรับฟังความคิดเห็นของประเทศไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมวิชาการเกษตรส่งหนังสือเรื่องเสนอรายชื่อผู้ผลิตวัสดุปลูกแบบอินทรีย์วัตถุเพื่อขึ้นทะเบียนกับหน่วยงาน GACC ของจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมวิชาการเกษตร เรื่อง GACC ออกประกาศปี 2025 เลขที่ 219 เรื่อง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการบริหารจัดการการยื่นคำร้องของผู้ประกอบการในต่างประเทศสำหรับผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรนำเข้า

กรมปศุสัตว์

- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งผลการพิจารณาข้อมูลการขอเปิดตลาดการส่งออกโคมีชีวิตจากไทยไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งยืนยันร่างพิธีสารน้ำผึ้งฉบับของฝ่ายจีนทั้ง 3 ภาษา
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ แจ้งยืนยันพิธีสารแก้ไขเกี่ยวกับข้อกำหนดการตรวจสอบ การกักกัน และสุขอนามัยทางสัตวแพทย์สำหรับเนื้อสัตว์ปีกแช่แข็งและผลิตภัณฑ์พลอยได้ที่ส่งออกจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน และพิธีสารแก้ไขเกี่ยวกับข้อกำหนดการตรวจสอบ การกักกัน และสุขลักษณะเพื่อการส่งออกรังนกดิบเพื่อการบริโภคที่ไม่ผ่านการทำความสะอาดและรังนกเพื่อการบริโภคที่ไม่ผ่านการทำความสะอาดแล้วจากประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง GACC แจ้งผลการพิจารณาพิธีสารรังนกและพิธีสารเนื้อสัตว์ปีกของไทย และแจ้งปฏิเสธการคืนคุณสมบัติกลับมาส่งออกจีนได้อีกครั้งของโรงงานผู้ผลิตสินค้าไก่ของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์แจ้งยืนยันพิธีสารว่าด้วยว่าด้วยข้อกำหนดการตรวจสอบ การกักกัน และความปลอดภัยด้านอาหารเพื่อการส่งออกเนื้อสัตว์ปีกแช่แข็งและผลิตภัณฑ์ชิ้นส่วนสัตว์ปีกจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ส่งหนังสือเรื่องขอขยายเวลาต่ออายุการขึ้นทะเบียนของบริษัท ฟริสแลนด์คัมพิน่า (ประเทศไทย) จำกัด (EST.238)
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมปศุสัตว์ เรื่อง แจ้งผลการพิจารณาพิธีสารรังนกดิบและรังนกเพื่อการบริโภคส่งออกจีนของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมปศุสัตว์ส่งหนังสือเรื่องการแจ้งยืนยันพิธีสารว่าด้วยข้อกำหนดการตรวจสอบ การกักกัน และสุขลักษณะเพื่อการส่งออกรังนกดิบ เพื่อการบริโภคที่ไม่ผ่านการทำความสะอาดและรังนกเพื่อการบริโภคที่ไม่ผ่านการทำความสะอาดแล้วจากประเทศไทยไปยังประเทศจีน

กรมประมง

- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมประมง ส่งเรื่องการขึ้นทะเบียนรายชื่อสายพันธุ์สัตว์ที่ใช้ในการผลิตเพื่อส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมประมง แจ้งผลการประกาศรับรองแหล่งผลิตไขอาร์ทีเมียของสาธารณรัฐประชาชนจีน
- สปช.ปักกิ่ง ประสานกรมประมง เรื่อง GACC แจ้งการตรวจพบโรค Viral Neuronecrosis Disease ในปลาสวยงามส่งออกจีนของไทย
- สปช.ปักกิ่ง ประสาน GACC เพื่อนำส่งหนังสือที่กรมประมงส่งหนังสือขอความอนุเคราะห์นำส่งรายชื่อสถานประกอบการเพื่อขึ้นทะเบียนสำหรับการส่งออกไปยังสาธารณรัฐประชาชนจีน